

פרק 5 - ההיסטוריה הלא-מדוברת של אלוהים

ההיסטוריה של אלוהים שסיפרו לכם היא מעשייה, סיפור שסופר על ידי 72 אומות לוחמות, אשר כמו עיוורים המנסים לתאר פיל, נתנו לכם רק חתיכה אחת מהאמת. דבר זה הוביל ל"סרטן רוחני" קולקטיבי, המותיר את המחפשים לתעות בתוך מבוך של דוגמות סותרות. הפודקאסט הזה פותח את ההיסטוריה הלא-מדוברת של ההתגלויות שלהם? אנו אלוהים על ידי התעוזה לשאול את השאלה האסורה האחת: מה עשו הנביאים לפני חוקרים מדוע ישו נטש את המסורת שלו כדי להיטבל על ידי מיסטיקן במדבר, ומדוע משה בילה שנים בשירותו של מדריך מסתורי בשם שועיב (יתרו) לפני שדיבר בכלל אל הסנה הבוער. התשובה לשאלה הזו משנה את הכל

התשובה היא "הנתיב ה-73" – דרכו הנצחית של המיסטיקן (הסופי), הדורשת חקירה פעילה על פני חיקוי עיוור. היא מגלה כי הנתיב הרוחני האמיתי מתחיל לא בירושלם, אלא במציאת מדריך חי – "אדם מושלם". בהנחיית החוכמה הנפוצה של מאסטרים כמו רומי ואפלטון, המנחה חוסייני משמש כמתרגם, ומפענח את תורתם כדי לספק תרופה למחלה הרוחנית. זה לא רק שיעור היסטוריה; זוהי התערבות אישית שנועדה לפרק מציאויות כוזבות ולתת ("לכם את הכלים לראות סוף סוף את התמונה המלאה. ברוכים הבאים ל-") ("אתחול מחדש

#ריסטארט #חוסייני #מיסטיקה #סופיות #רוחניות #אלוהים #רומי #היסטוריה_אסורה #האדם_המושלם
#התעוררות_רוחנית #דת_ואמונה #סודות_היקום #הנתיב_73 #משה #ישו #מוחמד #נביאים #אמת
#פילוסופיה #קבלה #התחלה_חדשה

השעה אחת-עשרה וארבע-עשרה דקות. אני עדיין חוסייני. ברוכים הבאים לפרק החמישי של "ריסטארט". בפרק הרביעי נשאלה שאלה, ומלבד כמה צופים של התוכנית "לילה טוב איראן" שראו אותה – שרק כחמישה-עשר עד עשרים אחוזים מהם הצליחו לענות נכון – אף אחד אחר לא נתן את התשובה הנכונה. לאלו המאזינים לתוכנית הזו, תנו לי לומר לכם, אם נשאלת כאן שאלה – ואני הולך לשאול מאה שאלות כאן בתוכנית "ריסטארט" – מאה השאלות האלו ישנו את חייכם מקצה לקצה. ואם מישהו חושב שהוא יודע את התשובות לשאלות הללו, הוא מוזמן לבוא לפייסבוק ולטלגרם ולהשמיע את קולו. כל רב, כל כומר, כל איש דת, כל מולה, בין אם אתה סוני, שיעי, בודהיסט או אתאיסט – מי שחושב שהוא מבין את מאה השאלות האלו, בשם אלוהים, אנחנו לשירותו

עכשיו, היו שאמרו... וציינתי את זה היום בתוכנית "פרעה", בתוכנית שנקראת "גם אנחנו אידיוטים" ששודרה היום ואותה אשים בטלגרם בעוד יום או יומיים – אמרתי שרק בדתות המאורגנות נשים לעולם לא מגיעות לדרגה דתית גבוהה. היוצא מן הכלל הוא בסופיות – כלומר, במיסטיקה ובסופיות, או כסופי – שם לאורך עשרות אלפי השנים **אשרי** "הללו, נשים הגיעו גם הן למצבים מיסטיים והפכו לסופיות. כמו שבאבא טאהר אומר בפשטות כה רבה *הערת המתרגם: במקור הפרסי* "הם אשר ליבם תמיד בתפילה

המשמעות היא שנשים, גם אם הן חולות או במחזור, נמצאות במצב של תפילה. אין לזה שום קשר לתפילה הטקסית שאתם מבצעים. בחוקים הדתיים שלכם, גבירותי, כשאתן חולות, אתן לא יכולות לבצע את התפילה הטקסית. אבל בנתיב הרוחני, במיסטיקה ובסופיות, לא משנה לאן תלכי – אפילו אם תלכי לבית המרחץ – את במצב של מיסטיקה. כל מה שאת עושה, את במצב של מיסטיקה

ועכשיו, אם מישהו באמת חושב שהוא יודע משהו, הוא יכול לחלוק את הידע שלו איתי ועם שאר המאזינים של התוכנית הזו. שיבואו ויצגו את טיעוניהם בפייסבוק. כש"המפץ הגדול" קורה... המפץ הגדול הוא, למעשה, המלאך גבריאל... השאלה שלנו הייתה זו: לפני שמוחמד ראה את גבריאל, מה הייתה הדת שלו? מה הוא עשה? איזו פעולה הוא נקט? לאן הוא הלך? מה הוא הבין שהוביל לכך שגבריאל התגלה אליו?

הדתות הממוסדות – כלומר האסלאם, שיעים וסונים, והכתות השונות של האסלאם – כולם מדברים רק על גבריאל. כלומר, הם מדברים על דת האסלאם שבה מוחמד אמר: "צומו, שלמו מס דתי, תנו צדקה, התקופה אחרי עשו כך, עשו אחרת." אנחנו שאלנו אותם שאלה: לפני שגבריאל הגיע, מה מוחמד עשה? מה ישו עשה? מה משה עשה? והתשובה לשאלה הזו נמצאת אך ורק אצל המיסטיקנים ובסופיות. זה אומר שאתם לא צריכים להצמיד את הסופי לאסלאם. הסופי קיים כבר 108,000 שנים. והסופיות הזו משתנה על פני מדדים שונים.

אז, מאה שאלות חשובות יישאלו. כל מי שחושב שהוא מבין, אנחנו לשירותו. ואנחנו נסביר את השאלה שלנו עוד פעם אחת, בצורה ברורה מאוד. במשך שבועיים אף אחד לא הצליח לענות עליה. וכדי שאני אתן את התשובה לשאלה הזו, אני חושב שתתפסו את המסקנה המלאה בעוד תוכנית אחת או שתיים. מאזין יקר, כדי שנבין טוב יותר את השאלה, בואו נסתכל על נקודה פשוטה מאוד. אנחנו מסתכלים על ישו. אנחנו רואים של מי הילד ישו. אנחנו רואים שהוא הילד של מרים. מי זו מרים? הבת של עמרן. מי זה עמרן? אומרים שהוא נביא. השאלה של חוסייני היא מאוד ברורה וספציפית. ישו דיבר בעריסה, ואנחנו מסורים לישו, אוקיי, אנחנו מקבלים את זה. ישו הוא הילד מהשושלת של עמרן, כלומר מנערה בשם מרים שאומרים שהייתה נערה מאוד אדוקה וטובה. אוקיי, בסדר, מקבלים. השאלה היא זו: למה ישו, שכבר יש לו דת – כלומר להורים שלו יש דת, הם נביאים, הוא מגיע ממשפחה של נביאים – למה הוא הולך ליוחנן המטביל בגיל עשרים ותשע? האם זה אומר שישו החליף את הדת שלו שם? מה המשמעות של טבילה? זה אומר שאתה הולך ואומר שוב, "שלום אדוני, באתי להאמין." במי הוא בא להאמין? כל הנוצרים אומרים את זה. כל הנוצרים אומרים שישו בא להאמין ביוחנן. יוחנן הטביל אותו. אז, טבילה הייתה הנצרות קיימת לפני

מאזין יקר, אמא שלו היא מרים, אחת הנשים הגדולות בהיסטוריה, הידועה בחיבור שלה לסופיות, כלומר היא הייתה סופית. אבא של מרים הוא עמרן. תקראו את הברית הישנה; תקראו גם את החדשה. אם הדת שלו כבר הייתה נכונה, אם הייתה לו דת ברורה, איך הוא לקח על עצמו דת אחרת? למה הוא הולך ליוחנן? כשמסתכלים על זה ככה, אנחנו רואים שבהיסטוריה של ישו התקיימו שלוש דתות. אחת, הדת של אמא של ישו (דת עמרן). שתיים, הדת של ישו עצמו, שהייתה או הדת של עמרן או... משהו אחר. בכל מקרה, לנוצרים אין שום מידע על האדם הזה שדיבר בעריסה עד שהגיע לגיל שלושים. למיסטיקנים יש את המידע; לנוצרים אין. למולות (אנשי הדת המוסלמים) אין שום מידע, נאדה, על מוחמד לפני הנבואה שלו

שימו לב: אז הדת של אמא של ישו היא דת אחת. הדת של הרבנים שצלב את ישו היא דת אחרת. זה אומר שלממשלה, למדינה ולעם הייתה דת, שהייתה הדת של הרבנים. והרבנים אמרו: "אנחנו הולכים לפי דת משה!" זה לא מוזר? אמא של ישו הייתה אומרת, "אנחנו הולכים לפי דת עמרן." ויוחנן עשה משהו אחר לגמרי. בסך הכל, רק כ-500 אנשים ידעו על יוחנן, וישו הולך ליוחנן כדי להיטבל. מי אומר לישו ללכת ליוחנן? למה ישו חייב ללכת ליוחנן? אחרי שראה את יוחנן איפשהו בגיל עשרים ושבע, הוא מבלה שנתיים או שלוש בעשיית משהו שמוביל "אותו, בגיל שלושים, לומר: "אני מאלוהים"

אנחנו עוברים למשה. אנחנו רואים את משה באותו אופן. מי הוא משה? לאמא שלו הייתה דת, וכשהתינוק נולד ומושלך לנילוס, אסיה (אשת פרעה) לוקחת את הילד. כל המוסלמים מאמינים בזה, וכך גם הנוצרים – שאסיה הייתה אישה חשובה. אז מה הייתה הדת של אסיה? זו עוד שאלה... אסיה מצילה את משה, ואסיה בוחרת את השם משה. אמא של משה לא בחרה את השם שלו. מאזין יקר: "משה" פירושו "נמשה מן המים". אסיה אמרה, "לקחתי את התינוק הזה מהמים," ולכן שמו הפך למשה. אז מה הייתה הדת של אסיה? אחרי איזו דת עקב משה עצמו? ואז אנחנו רואים שבגיל 38, אני קורא את הפסוק המדויק מהקוראן של המוסלמים, שאומר שמשה בכה, הוא הרג אדם! הוא רוצח. הוא בין הנביאים הראשונים שהיה גם רוצח ועדיין נהיה נביא! מעניין מאוד. כתוב שמשה הרג אדם, ואז פנה לאלוהים ואמר: "הנחנו בדרך הישר" ("אֶהְיֶה אֶל-עֲרֹאט אֶל-מוֹסֵתְקִים"). זה מראה שמשה לא היה בדרך הישר. מאזין יקר, השאלה פשוטה מאוד. זה אומר שלמשה הייתה דת, אבל מה היא הייתה? האם זו הייתה הדת של אמא שלו? או הדת של אסיה? אם לאסיה הייתה דת, למה היא לא גידלה את הילד הזה להיות דתי? "כשאני מדבר אליכם, אני מדבר מתוך הספרים האותנטיים שלכם עצמכם." אני לא סתם אומר 'ההוא אמר

ככה או ככה'. (אני מדבר ישירות מתוך אמצע הספר שלכם כדי שלא תוכלו להתחמק ממני). האם הוא היה מדת אברהם?

בגיל שלושים ותשע או ארבעים, הוא אומר "הנחנו בדרך הישר", פסוק מהקוראן המוסלמי. "הנחה אותי לדרך הנכונה". בעקבות הפסוק הזה בא הסיפור על שתי בנות ששואבות מים מבאר, ומשה הולך לעזור להן. שתי הבנות האלה אומרות, "משה, יש לנו חדשות חשובות בשבילך". משה שואל, "איזה חדשות?" הן אומרות: "משה, הדת של אבא שלך, אמא שלך, השבט שלך וכל האנשים שווה לתחת, היא חסרת ערך." "האם שניתן לך חדשות חשובות?" משה אומר, "בבקשה". הפסוק הזה הוא מהקוראן. "הן אומרות, 'אבינו הוא מבין הצדיקים'." הוא אחד מהמיסטיקנים הסופיים. המוסלמים אומרים שזה היה שועיב ב"מדין", והתורה גם אומרת "מדין" (שם הוא נקרא יתרו). זה אומר שבגיל שלושים ותשע, משה מונחה לראשונה אל עבר אדם בשם שועיב. אחרי שבע שנים של רעיית צאן וחקלאות עבור שועיב, תחת הדרכתו, הוא משיג משהו, שאחריו ציפורה (הבת של שועיב) מתחתנת איתו. ואז לילה אחד, כשציפורה בהריון... אני מדבר מתוך ההיסטוריה שלהם, מתוך הדתות שלהם

ציפורה בהריון, ואבא שלה (שועיב) בא ואומר, "משה, קח את בתי ואת הילד שלה ועזוב את המקום הזה." משה אומר, "היא אמורה ללדת בעוד יומיים או שלושה. אנחנו יכולים ללכת בעוד שלושה או ארבעה ימים?" שועיב אומר, "לא, הפקודה היא שאתם חייבים ללכת עכשיו." וכמו שכולכם יודעים, משה עוזב עם אשתו ציפורה, ילד ברחמה, מזג האוויר קר, האישה צורחת, ומשה צריך למצוא אש כדי לחמם אותם. הוא רואה אש מרחוק והולך לעברה. האש אומרת לו, "אני אלוהיך." ומשה אומר, "את, אש, אלוהים שלי?" היא אומרת, "כן, אני אלוהיך." הוא שואל, "אז מי אני?" האש אומרת, "אתה הפכת לנביא." לדעתכם, במהלך שבע השנים שהיה עם שועיב, האם הוא לא היה מוכרח לעשות משהו כדי להגיע לדרגה הזו? מי היה שועיב? אם מסתכלים על התקופה ההיא, הדת של הממשלה והעם הייתה מכוונת לאברהם. הייתה להם איזו דת אברהמית מגוחכת – מה שהדת שלהם הייתה זה דיון אחר לגמרי

אסיה שמרה את דתה בסוד. כתוב בספרי הקודש עצמם שאסיה הסתירה את דתה. היא לא הייתה אומרת מאיפה היא, כי היא הייתה סופית, אתם מבינים. היא לא יכלה לומר מאיפה היא מקבלת את הפקודות שלה, ומסיבה זו, אסיה הסתירה את דתה מפרעה. אם פרעה היה יודע את דתה, הוא לא היה נותן לה להציל את משה. ואז, בגיל ארבעים, משה סוף סוף מוצא איזה שועיב. "את מלחמת שבעים ושתיים האומות - ראה בה תירוצ; משלא חזו באמת - הלכו אחר האגדה." משה נוטש שבעים ושתיים אומות בבת אחת ונצמד לנתיב השבעים ושלושה! כלומר, לאדם בשם שועיב. כאן שוב עולה שאלה, שאלה חשובה מאוד. למה הוא חייב ללכת לכיוון שועיב? מי זה שועיב? למה הוא חייב ללכת לכיוון סופי בכלל? למה סופיות? לא הייתה לו הדת של אברהם? זה כמו אדם שהוא מוסלמי, נוצרי, בודהיסט, יהודי – לכולם יש דת. ואז דמיינו שאדם לוקח את כל הדתות של אמא ואבא שלו ומוריד אותן באסלה. זה מתועד על פי פסוק מהקוראן. אני אומר לכם את זה מהקוראן, שהדבר הראשון שאברהם עושה הוא לומר להוריו, "אני נגעל מהדת שלכם." ובכן, "נגעל" זה עלבון, לא? כלומר הדת הזו שאתם מקיימים – אני מוסלמי, אני יהודי, אני בודהיסט, אני נוצרי, אני זורואסטרי – הכל בדיחה

סוד כמוס! כזה שהקודים של רומי ודה וינצ'י פותחים. רומי, עטאר, סעדי – חמש מאות אנשים שמדברים מהעניים, השפתיים, הפה והאוזניים של אדם אחד. במאה השביעית, היו כמה מיסטיקנים גדולים, ורומי ביניהם הוא סופי. הוא אומר, "באנו בעקבות עטאר וסנאי", מה שמראה שעטאר וסנאי הם גם סופים. צופן דה וינצ'י ומולאנא ג'לאל א-דין בלחי רומי הולכים להחריב את העולם. רומי קורא תיגר רשמית על שבעים ושתיים הדתות האחרות. בחרנו שיר, ואנחנו מפרשים שלושה בתים ממנו על פני שתי תוכניות. רומי אומר, "הדרך לישועת האנושות אינה דת." בראש ובראשונה, זה למצוא את "האדם המושלם". וכדי לקרוא תיגר על הדתות הממוסדות לחלוטין, הוא מנפץ את כל המערכת עם בית שיר אחד. והוא (מולאנא ג'לאל א-דין מוחמד רומי בלחי) אומר

בפרסית ("על כן, בכל דור ודור קיים לו 'ולי' (שומר/מדריך); המבחן הוא נצחי, עד ליום הדין")

זה אומר שהוא מתייחס לצופן דה וינצ'י, מולאנא היקר שלנו, שבכל זמן שאנחנו יושבים, בכל מקום שאנחנו נמצאים, 'מדריך' נמצא בינינו. ב'מדריך', הוא לא מתכוון לפוסק ההלכה העליון! ב'מדריך', הוא לא מתכוון למר מולה או לכומר או לרב. למעשה, חובה על הכומר, הרב והמולה למצוא את האדם הזה. אנחנו חייבים לקרוא על 'המדריך' של רומי בשירה שלו. 'המדריך' של רומי הוא אדם שאינו נמצא בנתיב של שום דת. הדת שייכת לאדם האדם הזה. מי הוא האדם הזה? "ריסטארט" היא התוכנית שמראה לכם את הנתיב הזה; הדת נמצאת בתוך השבעים ושלושה. ריסטארט היא לא תוכנית בשביל שחסייני יפלוט את הבולשיט שלו. אלא, בתוכנית הזו, חסייני יציג לכם את נקודות המבט של רומי, עטאר, אפלטון, גלנוס, הגל וניטשה. בתוכנית ריסטארט, חסייני, כמו תוכי, רק יעביר לכם את ההשקפות של האנשים האלה. מכיוון שמספר המוסלמים גדול יותר, אני פונה למוסלמים שוב. באסלאם, יש לנו שני חלקים. חלק אחד נקרא "עיקרי הדת" (אוסול אל-דין), והשני הוא "ענפי הדת" (פורה אל-דין). כלומר... "מקור לחיקוי" (מרג'ע תקליד - סמכות הלכתית עליונה) הוא משהו שאנשים חייבים לחקות. והתפקיד של "המקור לחיקוי" מתחיל ב"ענפי הדת". שימו לב טוב. למה? כי כל חכמי הדת השיעים והסונים חוזרים ללא הרף על משפט מפורסם, ימינה ושמאלה, מבלי להבין אותו בעצמם. והוא זה: עיקרי הדת הם עניין של חקירה, בעוד ענפי הדת הם עניין של חיקוי!

עיקרי הדת הם עניין של חקירה – מה זה אומר? זה אומר שהדת עצמה היא חקירתית, לא חיקויית. זה אומר שאברהם חיפש את עיקרי הדת; זה היה חקירתי. משה היה אותו הדבר, ישו היה אותו הדבר. בגלל זה לישו לא הייתה דת עד שהוא פגש את יוחנן. יוחנן גרם לו להבין דת, כלומר, הוא חקר. מה הם עיקרי הדת? מונותאיזם (ייחוד האל). הסונים מקבלים שלושה (ייחוד האל, נבואה, והעולם הבא). השיעים אומרים שיש חמישה (ייחוד האל, צדק אלוהי, נבואה, אימאמה [מנהיגות], והעולם הבא). אלו הם דברים לחקירה. אני אומר לכם את זה כדי להכניס לכם את זה לראש... חכמי הדת... אפילו ל'מדע' עצמו יש הגדרה, מכיוון ששם התוכנית שלי הוא 'מיסטיקה מדעית', למדע יש הגדרה משלו. המטיפים, המתפללים והסגפנים כולם אומרים לכם, "אדוני, עיקרי הדת הם חקירתיים." מאזין, לא חיקוי! לכן הם קראו לחכמים הנערצים "מקורות לחיקוי"... זה אומר שאתם חייבים לחקות אותם. במה אתם חייבים לחקות? בתפילה ובצום ובמסים הדתיים. לכן, ל"מקור לחיקוי" אין שום זכות להתערב או לדחוף את האף לחמשת העקרונות הראשונים – או לשלושת העקרונות הראשונים – של עיקרי הדת. אמרתי את זה כל כך ברוגע ובפשטות שאפילו ילד בן ארבע שמקשיב לחוסייני יבין את זה. עיקרי הדת הם חקירתיים. לכן, מכיוון שענפי הדת הם עניין של חיקוי, ל"מקור לחיקוי" אין שום זכות להתערב בעיקרי הדת.

מה זה אומר? "מקור לחיקוי" לא יכול לדבר על מונותאיזם (ייחוד האל). ה"מקור לחיקוי" שלך לא יכול להוביל אותך למונותאיזם. כלומר, הוא לא יכול לגרום לך להבין את אלוהים. מונותאיזם פירושו עבודת אל אחד. ל"מקור לחיקוי" אין שום זכות להתערב ולבחוש במונותאיזם. למה? כי מונותאיזם הוא "עיקר דת" עבור מוסלמים. זה אומר שהם חייבים לחקור את זה; הם לא יכולים לחקות את זה. זה אומר ששום תיש קטן... ראיתם את התיש המוביל שהולך מקדימה, ושאר הכבשים הולכות אחריו. הטיפשים האלה לא יודעים שהתיש הקטן הזה מוביל את הכבשים לבית המטבחיים! רומי אומר את זה. הוא אומר שהתיש הזה מוביל את הכבשים לבית המטבחיים וחושב שהוא מנהיג טוב, כשבעצם התיש הזה הוא לא מנהיג טוב; הוא אידיוט. הוא לא יודע שתיכף יהרגו אותו עצמו, וגם הכבשים לא יודעות. אז, "מקור לחיקוי" פירושו עקרונות לחיקוי. עיקרי הדת הם חקירתיים. אז מה המסקנה? זה...ברור מאוד. נגמר. כמובן, זה תקף גם לדתות אחרות. לנוצרים יש את אותו הדבר, ליהודים יש את זה גם.

לכן, אצל אנשי הדת השיעים והסונים, לאף אחד מאנשי הדת אין את הזכות לבחוש ולהתערב בייחוד האל. אין להם שום זכות לגבי נבואה גם כן. כלומר, הם לא מסוגלים לזה. אין להם זכות להתערב ולפרש את המחשבות של מוחמד – שימו לב – בנוגע לנבואה. הוא לא יכול לדבר על נבואה כי נבואה היא חקירתית. אז, בהרצאות ובנאומים שלהם, הם לא יכולים להשתמש במוחמד, משה וישו כנושאים. הוא לא יכול סתם לבוא ולומר מי היה משה, כי זה חקירתי. הבנת הנבואה – הנביא – היא חקירתית. זה עיקר דת, לא ענף דת. זה לא תפילה, צום, חומס וצדקה. הם לא יכולים להתערב בעולם הבא; העולם הבא הוא חקירתי. מה זה אומר? זה אומר שהם לא יכולים לומר לכם, "תעשו את זה ותחזרו לאלוהים." הם לא יכולים לדבר על העולם האחר. זו הסיבה שמיסטיקן גדול מופיע בתקופה הנוצרית וקונה את הגיהנום כולו. הוא אומר, "אנשים, לכו תיהנו. אני לא מוכר את הגיהנום לאף אחד, ואני לא

נותן לאף אחד להיכנס. "מיסטיקן עושה את זה. אז שום כומר, רב, או, באופן עקרוני, איש דת שיעי או סוני לא יכול לדבר איתכם על העולם הבא, כי העולם הבא הוא חקירתי. הם עצמם אמרו את זה. ובשיעה, הם לא יכולים לדבר על ה"אימאמה" (מנהיגות האימאמים). זה אומר שלאף אחד מאנשי הדת השיעים אין את הזכות לדבר על חוסיין בן עלי. כי הם עצמם אומרים את זה. הם אומרים שאימאמה היא חקירתית. זה אומר שאתה לא יכול לדבר על חוסיין בן עלי. למה? כי חוסיין בן עלי הוא חלק מהאימאמה, שהיא עיקר דת, לא ענף דת. אם אנשים היו אמורים לחקות "מקור לחיקוי" בנוגע לחוסיין בן עלי, זה היה מוצב בענפי הדת. זה היה הופך להיות: תפילה, צום, חומס, אימאמה, זכאת, חג' ועלייה לרגל.

לכן, לשום איש דת, מלבד המיסטיקנים והסופים, אין זכות לדבר על אף אחד מהאימאמים. זה אומר שאם אחד אומר מילה על עלי, אתה יכול להעיף לו סטירה לתוך הפה. הם לא יכולים לדבר. הוא לא יכול לומר מי היה עלי, מה היה עלי, מה עלי עשה, מה עלי חשב. שלא לדבר על לכתוב ספר על זה! הוא לא יכול לדבר על ייחוד האל, אז שום איש דת לא יכול לדבר על אלוהים בכלל. הוא לא יכול לדבר על נבואה, כי היא חקירתית. אתה בעצמך חייב להבין נבואה. אתה בעצמך חייב להבין מונותאיזם. זה חקירתי. מאזין יקר: (חקירתי). הוא לא יכול לדבר על העולם הבא. הוא לא יכול לדבר על צדק אלוהי. "אני צודק, אני צודק!!" הוא לא יכול לדבר... אוקיי, אז סליחה, מר חוסיין, יקירי המתוק, מה כל אנשי הדת השיעים והסונים האלה אמורים לעשות? האימאם ג'עפר אל-צאדק קובע: כדי שתבינו מה הם חייבים לעשות, הם חייבים לעשות את מה שמשה עשה. הם חייבים לעשות בדיוק את מה שישו עשה. חובה על כל הכמרים והרבנים... כי בנצרות יש את הענף הקומי הזה של שבעים ושתיים אומות, שרק אחת מהן צודקת. יהדות, למרבה הצער, היא אותו הדבר; יש לה שבעים ושתיים דתות מגוחכות, ולעזאזל, אחת מהן היא הנכונה... כדי שאדם ימצא את האחת הנכונה... זה מעניין מאוד. למה היא נכונה? כי היא לא כמו הדתות האחרות. זה אותו הדבר בקרב המוסלמים.

שימו לב: זו נקודה חשובה. אז, אנשי הדת האלה שאתם אומרים שלא יכולים להתערב בעיקרי הדת, כן, זה נכון. הם יודעים את זה בעצמם. הם עצמם אומרים, "חקו אותנו", כלומר, "אנחנו המקור שלכם, אתם המחקרים שלנו." במה אתם יכולים לחקות? בתפילה ובצום. כמה מחזורים יש בתפילה, איך הצום מבוצע, מה אנחנו צריכים לעשות – אלה השאלות שצריך לשאול אותם. לכו תשאלו, זה אפילו לא כזה חשוב. אבל האימאם ג'עפר אל-צאדק של השיעים... מר מוסלמי, לא משנה מה המעמד שלך, מה העבודה שלך – רופא, רופא שיניים, מהנדס, חבר בצבא הדתי, סטודנט באוניברסיטה, מה שאתה לא תהיה – שים לב. אם אתה מבצע את התפילה הטקסית, שים לב... הוא אומר שהאימאם ג'עפר אל-צאדק אמר את זה, והאימאם חסן אל-עסכרי, האבא של "אימאם הזמן" שלכם, יקירי, הם אמרו את המשפט הזה שלוש פעמים בדרכים שונות. כדי שאתה תחקה "מקור לחיקוי", אותו מקור לחיקוי חייב לעמוד בארבעה תנאים. אחד: להיות צייתן לפקודת המאסטר! אתם אפילו לא צריכים לקרוא את השאר. זה אומר שהאדם הזה חייב ללכת ולמצוא "שועיב". האם ישו נהיה ישו? איך? הוא היה צייתן לפקודת המאסטר. כלומר, מי היה המאסטר שלו? זה היה יוחנן, יוחנן המטביל. מה הייתה הדת של יוחנן? בסך הכל, רק כחמש מאות אנשים הכירו את יוחנן. לא ככה. אפילו אם הוא דיבר בעריסה, לפי המילים של הנוצרים עצמם (הבשורות), ישו, בגיל עשרים ושבע, הולך ומוצא את יוחנן שוב. והוא מצהיר אמונים לו. מה יוחנן אומר לו לעשות? מישוה אומר למוחמד, "לך שב במערת חרא." מה הייתה הדת של מוחמד? האם מוחמד ידע שגבריאאל הולך להתגלות? כי בדיוק ביום שבו גבריאאל התגלה, המוסלמים עצמם אומרים שמר מוחמד התעלף והתמוטט. כשמשה עזב את המטה, הוא ברח. הם עצמם אומרים שאלוהים שאל, "אדוני, לאן אתה בורח?" הוא אמר, "אדוני, תראה איזה ענק הדבר הזה! איזה דרקון!" והוא לקח את הרגליים וברח. הם עצמם פחדו. המוסלמים עצמם אומרים שבמשך יותר מעשרים יום, זה קרה למוחמד עשרים, שלושים פעמים ביום – הוא היה מתעלף, מאבד הכרה, ובא שוב. הסיבה היא הפסוק "הו המתעטף באדרתו" ("יא איהא אל-מדתר"), בדיוק הפסוק הזה מהקוראן שלכם המוסלמים הנערצים. הוא אומר, "הו אתה העטוף בגלימה." כלומר, "הו אתה שמפחד, למה אתה מפחד? למה?"

עכשיו, אני עדיין לא אמרתי כלום. עוד לא עניתי על השאלה. רק רמזתי למה שקרה בהיסטוריה. אז, כדי ש"מקור לחיקוי" ימצא את דרכו לעיקרי הדת, הוא עצמו חייב לחקור. זה אומר ש"מקור לחיקוי" חייב להיות "צייתן לפקודת

המאסטר. "אנחנו אומרים שישו אמר את אותו הדבר. ישו אמר, "הו רבי, האם אתה צייתן לפקודת המאסטר?" הם אמרו, "כן, היה לנו את משה." הוא אמר, "בנאדם, משה היה לפני עידנים, אחי, לפני ארבע מאות ושבעים שנה. אתם עדיין נצמדים אליו? מי המאסטר שלכם עכשיו?" הם אמרו, "אין לנו מאסטר עכשיו!" ואז אנחנו רואים שישו הולך למאסטר שלו, בשם יוחנן, ומקבל טבילה. משה אומר, "היי אתה, האם אתה צייתן לפקודת המאסטר?" לתשעים ותשעה אחוז מהאנשים בזמנו של משה הייתה דת. "כן, המאסטר שלנו הוא אברהם. יש לנו את דת אברהם." כולם בכו על אברהם, היכו על חזם, הזילו דמעות, והתאבלו במשך שישה-עשר ימים. "אברהם, אברהם!" ואז הם חגגו לאברהם. "אברהם שבר את הפסלים, אברהם!" ואז משה אמר, "אתם לא צייתנים לפקודת המאסטר. אדוני, אני ביקשתי מאלוהים להנחות אותי לדרך הישר, והוא הראה לי את המאסטר שלי." הם שאלו, "מי המאסטר שלך?" הוא אמר, "שועיב." הם שאלו, "מי זה שועיב?" בסך הכל, אפילו לא ארבעה אנשים הכירו את שועיב. רק כשישה-עשר אנשים הכירו אותו. מאזין יקר, אחר איזו דת הלכו כל האנשים? דת אברהם. אז איזו... דת הייתה לשועיב? אנחנו רואים בהיסטוריה, לפי הפסוקים של הקוראן, התורה והבשורה

תראו, לא ציטטתי מהספר של ניטשה כדי להפחיד אתכם עד מוות. לא ציטטתי מהגל. אני נשבע באלוהים, תזכרו את זה, לא ציטטתי מהאתאיסטים המלומדים האלה. אני מדבר מתוך הספר שלכם עצמכם. אנחנו רואים שאפילו בספר שמות ביהדות, יש ארבעה ספרים אותנטיים מאוד, ומאזינים יקרים צריכים לדעת שגם כתות סופיות קיימות שם, כמו ה"כלביה" ואחרים. אני לא רוצה לפתוח את הדיון הזה עכשיו. לפי הפסוקים האלה, כתוב שמוחמד ראה איש. האיש הזה אמר לו, "לך שב שם למעלה." או אולי הוא ראה אישה. מוחמד ראה מישהו שאמר לו, "לך שב במערת חרא." מה מוחמד עשה כשהוא הלך למערת חרא? זה הנושא של הדיון שלי בשבוע הבא... מה הוא עשה שהוביל למה שהוא ראה? לפי פסוק מהקוראן, משה ראה את שועיב. לפי התורה, הוא גם ראה את שועיב (יתרו). רק שישה-עשר אנשים מכירים את שועיב. הוא הופך ל"צייתן לפקודת המאסטר." הוא עובר מלהיות עוקב של חיקוי ומחשבה אל תוך עיקרי הדת. הוא רק מתחיל להבין דת. מהי הדת של שועיב? אם הדת של שועיב היא הדת של אברהם, אז למה משה צריך ללכת ולהאמין בו הכל מהתחלה? אם הדת של ישו היא הדת של משה... עמרן הוא אותו דבר. אם הוא הולך לפי דת משה, בדיוק כמו שאנחנו עכשיו מוסלמים שהולכים לפי דת מוחמד... אם הוא הולך לפי דת משה, למה הוא הולך ונחבל מחדש על ידי יוחנן? לאיזו דת יוחנן מכניס אותו? הבנאדם היה תינוק, אחי! אמא של ישו, מרים, הטבילה אותו שלוש פעמים, ביצעה שטיפה טקסית עליו שישים פעמים, קראה אלפיים "פסוקי הכס" (איאת אל-כורסי) לתוך האוזן שלו, אמרה את הקריאה לתפילה (אד'אן) באוזן שמאל שלו, ואמרה את הקריאה השנייה (איקאמה) באוזן ימין שלו. יקירי המתוק! אותה מרים, מרים עשתה את זה. מרים, הבת של עמרן, עשתה את כל הדברים האלה. הישו הזה עשו לו את כל הדברים האסלאמיים שאמא ואבא שלך עשו כדי להפוך אותך למוסלמי. הוא היה האלוהים של הטקסים האלה. הוא בטח אפילו שרף פיגם (ספנד) בסוף למזל טוב. אבל מר ישו, לפי פסוקי התורה, הבשורה והקוראן, הולך למר יוחנן המטביל. הוא אומר ליוחנן, "הטבל אותי." יוחנן אומר, "אתה צריך להטביל אותי." הוא אומר, "לעת עתה, זה התור שלך." הוא נהיה נגעל מהדת של ההורים שלו. הוא מוצא דת חדשה. מה הייתה הדת של יוחנן? ואותו הדבר קורה למוחמד, כשאומרים לו ללכת למערת חרא. הוא הולך לשם, ואז הוא רואה את גבריאלי. הדבר המעניין הוא שכל האנשים האלה, כשהם הולכים ומוצאים את המיסטיקן ההוא או את הסופי הגדול ההוא או את "האדם המושלם", אחרי זמן מה, הם רואים עב"מ

האם גבריאלי הוא משהו אחר מאשר עב"מ? האם יקומים מקבילים ועב"מים קיימים? האם לכוכבי נייטרונים יש תודעה מסוימת? כשאדם נכנס לתוך נשמתו שלו, האם הוא, כמו כוכב נייטרונים, בולע את הכל בתוך עצמו? אלו הן השאלות הרבות שיוצגו לכם בתוכנית ריסטארט. זמננו תם. הנקודה הראויה לציון היא ששאלנו שאלה פשוטה. אתם יכולים להמשיך לחשוב על השאלה הזו עד שבוע הבא, אז נסביר את הסופיות העמוקה והתהומית של תקופת משה, כך שתדעו מי היה משה, מה קרה בזמנו, ולמה היהודים לא רוצים שהסיפור הזה יסופר. ולמה המוסלמים לא רוצים שתדעו את המציאות לגבי משה! מה זה משה? זה הנושא שלנו לשבוע הבא. כמובן, השאלה היא לא בשבילכם; השאלה היא אותה אחת ממקודם. אנחנו עדיין מגדירים את השיר של רומי. "החרש, למען תשמע מפי הדוממים, את מה שלא בא אל השפה ואל הביטוי. החרש, למען תשמע מאותה שמש, את מה שלא בא אל הספר ואל השיח." אם אתם, כמו עטלף, יכולים לתפוס דברים שאינם בספרים ושמטיף לא יכול לומר, אז

אנחנו מפרשים "עזוב את המוכר ועלה על תיבת נוח", הו! למען ינשום אוקיינוס נשמתך, "כלומר גבריא"ל"
את שלושת הבתים האלה, ובעזרת השם, הפרשנות שלנו תושלם בשבוע הבא

